

РЕШЕНИЕ

№ 5942

гр. София, 29.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 11 състав,
в публично заседание на 12.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **6888** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл.145-178 АПК, вр. с чл.118, ал.3 КСО.

Образувано е по жалба на Е. И. С. срещу Решение №2153-03-43/22.06.2020г. на Директора на ТП на НОИ В., с което е отхвърлена жалбата ѝ срещу Разпореждане №О-03-000-00-01363363/28.04.2020г. на Ръководителя по изплащане на обезщетенията и помощите при ТП на НОИ В., с което ѝ е отказано отпускане на парично обезщетение при бременност и раждане на основание чл.50, ал.1 от КСО за остатъка до 410 дни.

Навеждат се оплаквания за незаконосъобразност на обжалвания акт, поради неправилно приложение на закона. Според жалбоподателката мотив за отказа на административния орган са действия на лица и събития, които нямат нищо общо с нейното поведение като служител на трудов договор. Заявява, че в продължение на повече от 12 месеца преди осигуреното събитие има осигурителен стаж като осигурена за общо заболяване и майчинство и отговаря на всички условия по чл.48а от КСО. Твърди, че не е имала пряк контакт с управителя Р. Б., поради което не е и могла да знае, че същият е починал и че има проблеми с подаването на информация към НОИ. Тъй като е била добросъвестна, счита, че незаконосъобразно ѝ е отказано отпускане на паричното обезщетение, искането да ползва отпуск по майчинство е заявила и входирала при счетоводителя на дружеството и това обстоятелство е удостоверено пред НОИ, независимо от липсата на надлежна представителна власт на И. П.. Правото на платен отпуск по майчинство не би могло да ѝ бъде отказано, поради което е без значение обстоятелството, че не разполага със заповед за

разрешаването на отпуска.

В съдебно заседание жалбоподателката се явява лично и с адв. Боева. Поддържа жалбата, претендира направените разноски.

Ответникът, чрез процесуалния си представител представя писмено становище, оспорва жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

За Е. И. С. е подадено уведомление по чл. 62, ал. 5 от КТ за сключен на 24.07.2018г. трудов договор с осигурителя [фирма] с едноличен собственик и управител Р. Д. Б.. От 11.05.2019г. до 20.09.2019г. Е. И. С. е във временна неработоспособност, като са й издадени съответно болнични листове за общо заболяване и за бременност и раждане, за които в ТП - Д. на НОИ са представени съответните приложения по НПОПДОО, относно правото ѝ на парично обезщетение. Издаден е също болничен лист за майчинство, с период на временната неработоспособност от 21.09.2019 г. до 30.11.2019 г., за който съответното приложение по НПОПДОО, с данни относно правото ѝ на парично обезщетение е представено в ТП - В. на НОИ.

На 22.08.2019г. е представено Заявление-декларация за промяна на съответното ТП на НОИ, като осигурителят [фирма], чрез Р. Д. Б. - управител декларира, че обособена дейност ще се извършва на територията на [населено място], поради което ще представя документите за изплащане на паричните обезщетения от ДОО в ТП - В. на НОИ. Посочено е също, че Р. Д. Б. упълномощава И. Д. П. да представи заявлението-декларация, като упълномощаването е направено 10.05.2019г., липсва нотариална заверка на подписите.

От името на осигурителя [фирма], на 02.12.2019г. за Е. И. С. е подадено Удостоверение - приложение № 10 към чл. 9 от НПОПДОО, с данните за изплащане на парично обезщетение при бременност и раждане на основание чл. 50. ал. 1 от КСО за остатъка до 410 дни, считано от 01.12.2019г. посочено е, че на лицето е разрешен отпуск по чл.163, ал.1 от КТ със заповед №1/02.12.2019г. за периода от 01.12.2019г. до 31.08.2020г. По заявлението започнало изплащането на парично обезщетение от НОИ.

При извършени последващи служебни проверки от административния орган е установено, че Р. Д. Б. с ЕГН [ЕГН] - едноличен собственик и управител на [фирма] е починал на 16.05.2019г. Въпреки многократните опити да бъде открит И. Д. П. - управител на „ [улица]“ и пълномощник на Р. Д. Б., включително и със съдействието на органите на МВР, контакт с него не е могъл да бъде осъществен. След смъртта на Р. Д. Б. няма назначен и надлежно приел назначението си ликвидатор на дружеството. Е. И. С. не е представила копие от заповедта за разрешения ѝ отпуск по чл. 163. ал. 1 от КТ, не е посочила и информация за длъжностно лице, с което е контактувала, относно това обстоятелство. На Р. Д. Б. е издаден КЕП на 23.05.2018г. и е получен от него в офис на [фирма] - В.. На 01.08.2019г. е издаден КЕП на [фирма], получен от И. Д. П. в офис на [фирма] - В.. След смъртта на Р. Б. продължават да се подават данни за осигуряване по чл. 5, ал. 4 от КСО на жалбоподателката, като последно това е станало на 25.02.2020г. Установено е, че от името на Р. Б. е подаденото за Е. И. С. Удостоверение - приложение № 10 към чл. 9 от НПОПДОО, с вх. № Р14-26-000-00-[ЕГН] / 02.12.2019 г., след смъртта на същия. Сезирани са органите на Прокуратурата.

С обжалваното Разпореждане № О-03-000-00-01386582/28.04.2020г., на основание чл. 40, ал. 3 от КСО и чл. 47, ал. 1 от НПОПДОО, на жалбоподателката е отказано отпускане на парично обезщетение при бременност и раждане на основание чл. 50, ал. 1 от КСО за остатъка до 410 дни, с мотив, че след извършена проверка на контролните органи е установено, че незаконосъобразно, след смъртта на представляващия осигурителя [фирма] Р. Д. Б., от негово име са подадени документи за Е. И. С. за изплащане на парично обезщетение при бременност и раждане на основание чл. 50, ал. 1 от КСО за остатъка до 410 дни.

При така установените факти, съдът намира следното от правна страна.

Оспореното решение и потвърденото с него разпореждане са издадени от компетентен орган, в установената писмена форма и е със съдържанието по чл.59, ал.2 от АПК. В производството по административен контрол за законосъобразност не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, правилно е приложен и материалният закон.

Условията и процедурата за получаване на обезщетението по време на отпуската поради бременност и раждане в размер 410 дни за всяко дете, са уредени в Наредбата за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване (НПОПДОО).

Съгласно чл. 4 от НПОПДОО, паричните обезщетения при бременност и раждане, се изплащат на осигурените лица при ползване на отпуск и представяне на следните документи: за паричните обезщетения при бременност и раждане за остатъка до 410 дни по чл. 50, ал. 1 и 5 и чл. 50а от КСО - заявление-декларация по образец съгласно приложение № 2 и 2а:

Според чл. 9, ал. 1 от НПОПДОО, за всеки документ по чл. 4 осигурителите, техните клонове и поделения и осигурителните каси представят в НОИ удостоверение по образец съгласно приложение № 10 с данни относно правото на парично обезщетение. В настоящия случай, на 22.08.2019г. в ТП - В. на НОИ е представено Заявление-декларация за промяна на съответното ТП на НОИ от името на починалия преди това Р. Д. Б. – управител, като преди смъртта си, на 10.05.2019г. Р. Д. Б. упълномощава И. Д. П. да представи от негово име заявлението-декларация. Това упълномощаване не е спорно по делото, макар да остава неясно дали е бил спазен чл. 18, ал. 2 от АПК, който дава възможност пред административните органи гражданите и организациите да могат да се представляват от други граждани или организации с писмено пълномощно с нотариална заверка на подписа.

Отделно, към заявлението е било приложено пълномощно без дата и нотариална заверка, с което Р. Д. Б., в качеството си на управител и представляващ [фирма] е упълномощил И. Д. П., в качеството му на управител на [фирма] да представлява първото дружество пред НОИ, с всички произтичащи от това права. В пълномощното липсва дата на издаването му, а към датата на представянето му в НОИ за упражняване на произтичащите от него права – 22.08.2019г. упълномощителят вече е бил починал, т.е. представителната власт на упълномощеният И. П. с факта на смъртта на Р. Б. се е погасила, дори и да е била валидно възникнала в минал момент. Налице е освен горното и нарушение на чл.18, ал.2 АПК - липсва нотариална заверка.

При липса на представителна власт, на 23.08.2019г. „ [улица]“, чрез И. Д. П. от името на Р. Б., в качеството му на управител на [фирма] – осигурител представя заявление за упълномощаване за представяне на документи по електронен път в НОИ от името на [фирма], но с КЕП на пълномощника.

Отново, при доказаната липса на представителна власт спрямо НОИ, на 02.12.2019г., от името на осигурителя [фирма] за Е. И. С. е подадено с КЕП на [фирма] Удостоверение - приложение № 10 към чл. 9 от НПОПДОО, за данните от заявление - декларация за изплащане на парично обезщетение при бременност и раждане чл. 50. ал. 1 от КСО за остатъка до 410 дни, считано от 02.12.2019г., в което е посочено че, данните са представени от Р. Д. Б., в качеството му на управител. Посочено е също, че на лицето е разрешен отпуск по чл. 163, ал. 1 от КТ със заповед № 1 за периода от 02.12.2019г. до 31.08.2020г.

Тъй като [фирма], чрез управителят му И. Д. П. не е разполагало с редовно учредено и непогасено право да представлява осигурителя на жалбоподателката, то за нея няма редовно подадени в НОИ данни, а именно изискуемото по чл. 9, ал. 1, вр. с чл.4 от НПОПДОО Удостоверение - приложение № 10 към чл. 9. С последното работодателят удостоверява пред осигурителния институт, че на лицето е разрешен отпуск по чл.163, ал.1 КТ, че към деня, от който е разрешен отпускът лицето е било осигурено за общо заболяване и майчинство, че трудовото му правоотношение и осигуряването не са били прекратени и др. обстоятелства, от значение за възникване на правото на обезщетение. Смъртта на едноличния собственик и управител Р. Б. е следвало да доведе до ликвидация или до правопримемство по наследяване - съответно вписване на нов собственик и управляващ на [фирма], и дори жалбоподателката да е била добросъвестна по отношение на тези факти, за нея не е възникнало правото на обезщетение при бременност и раждане чл. 50. ал. 1 от КСО за остатъка до 410 дни, тъй като процедурата не е спазена от осигурителя. Издаденото разпореждане за отказ е законосъобразно, като само за изчерпателност, във връзка с възражението за добросъвестност следва да се спомене, че според данните по преписката Е. И. С. нито е представила заповед за отпуск по чл.163, ал.1 от КТ, нито е съдействала при извършената проверка на работодателя й, с предоставяне на информация за лицето, с което е контактувала.

Предвид изложените мотиви жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли. На основание чл. 173, ал. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. И. С. срещу Решение №2153-03-43/22.06.2020г. на Директора на ТП на НОИ В., с което е потвърдено Разпореждане №О-03-000-00-01363363/28.04.2020г. на Ръководителя по изплащане на обезщетенията и помощите при ТП на НОИ В., с което й е отказано отпускане на парично обезщетение при бременност и раждане на основание чл.50, ал.1 от КСО за остатъка до 410 дни.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок.

СЪДИЯ: